

**EXEMPLE DE APLICARE A MODELULUI IDEOLOGIC EXPRIMAT
PRIN BALANTA CU TREI TALERE**

Încă de la începuturile civilizației umane, sau mai bine zis de când umanitatea a depășit stadiul de dezvoltare tribal, Oamenii au simțit nevoia și era necesară o anumită formă de exercitare și depunere în practică a Dreptății! Asta din cauza faptului că încă de la începuturi omul a fost predispus, sau mai bine zis o parte dintre oameni aveau această predispoziție, spre a nu respecta tiparele și normele stabilite și gândite pentru ca societatea să funcționeze în anumiți parametri.

Realitatea este că încă din acele timpuri justiția, dreptatea, aplicarea legii se făcea de cele mai multe ori în mod arbitrar și după bunul plac al elitelor conducătoare și a celor care dețineau puterea într-un fel sau altul.

Mai mereu câștigul unuia era paguba sau pierderea altuia! Condamnarea la moarte baza în următorii falsi, sau mai grav la simpla voință a regelui ,sau al cârmuitorului locului!!!

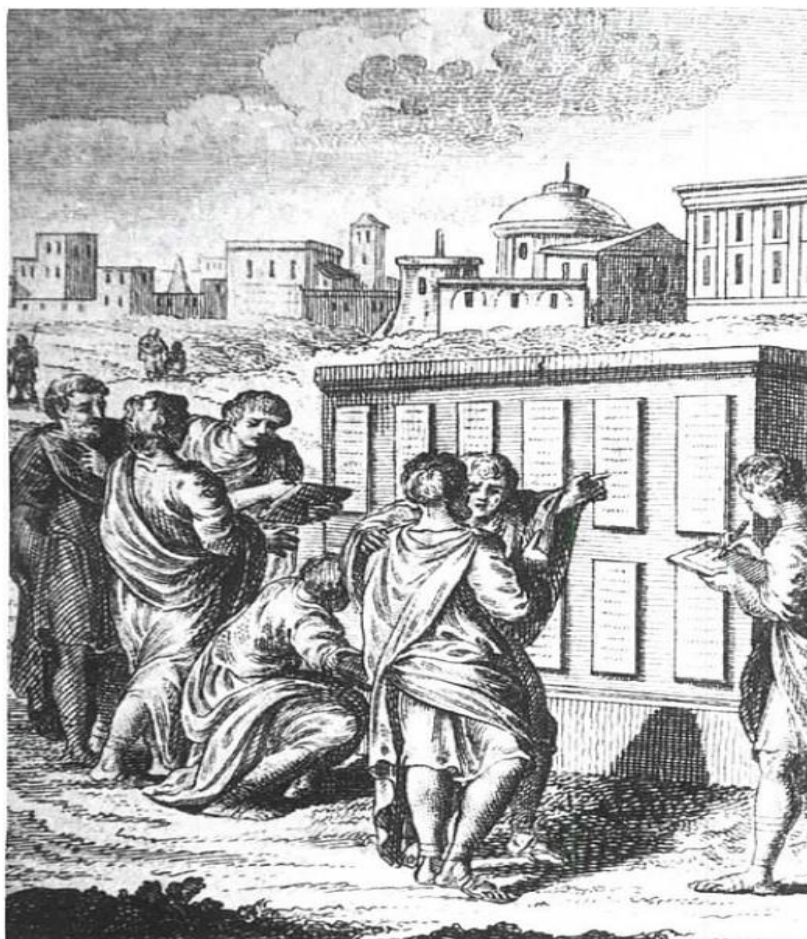
Probabil cel mai cunoscut cod de legi din vechime este codul lui Hammurabi, care a reprezentat mult timp o referință în domeniul acesta al Justiției al legislației și care acoperea mai toate aspectele vieții economice sociale de zi cu zi statuând și principiul cunoscut azi ca „ochi pentru ochi”. De-a lungul epocilor sistemul de Justiție a evoluat, astfel în perioada Republicii romane întâlnim „Corpul celor 12 table”.

În Roma Antică, nu exista egalitate, societatea fiind divizată între oameni liberi și sclavi. Nu toți oamenii liberi aveau drepturi politice deoarece numai aristocrația putea conduce. Legea celor 12 table a fost prima lege scrisă din Roma Antică și a apărut pe fondul conflictului dintre patricieni și plebei. Acest conflict pentru egalitate politică și pentru egalitate în drepturi între patricieni (nobilimea) și plebei (oamenii de rând) a durat aproximativ 200 de ani (500 î.e.n. – 286 î.e.n.).

În zorii Republicii Romane, puterea era deținută de patricieni. Până la adoptarea legii celor 12 table, dreptul nu era scris, ci era bazat pe cutumă (obicei). Deoarece dreptul nu era scris, plebeii erau nemulțumiți că nu își cunoșteau drepturile și că legea era aplicată în mod arbitrar și discriminatoriu, așadar în anul 462 î.e.n., aceștia au solicitat ca dreptul cutumiar să fie scris și făcut public. În acea perioadă dreptul era nescris și cunoscut doar de către patricieni. Având în vedere că magistrații erau formați în exclusivitate din patricieni, acuzațiile plebeilor cu privire la aplicarea arbitrară a legii puteau fi considerate întemeiate.

În cele din urmă, patriciatul a fost de acord să desemneze o comisie însărcinată cu elaborarea dreptului scris. Plebea a protestat deoarece în comisie nu a fost inclus nici un plebeu, așadar a fost instituită o nouă comisie în care au fost incluși și cinci plebei, iar această comisie a publicat, în anul 449 î.e.n., o nouă lege, pe douăsprezece table de bronz. Textul nu mai există astăzi deoarece tablele de bronz au fost distruse în anul 390 î.e.n., an în care Roma a fost incendiată de către gali.

Legea celor 12 table – conținut

Legea celor 12 table a reflectat viața unei comunități primitive de agricultori romani. Legea a fost considerată un adevărat cod, iar cele douăsprezece table de bronz reglementau diverse materii precum organizarea familiei, succesiuni, proprietatea privată, drept penal, norme de procedură. Legea celor 12 table a codificat și cutuma, cum ar fi interdicția mariajului între patricieni și plebei. Legile erau dure și primitive reflectând, de exemplu, dreptul creditorului de a-și vinde debitorii insolvenți ca sclavi sau de a-i ucide (Tabla III) sau puterea absolută a capului

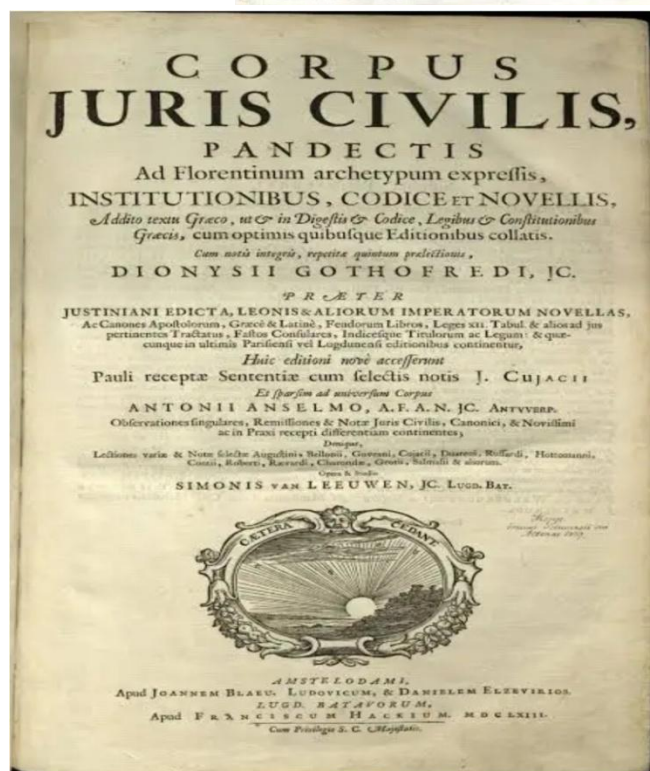
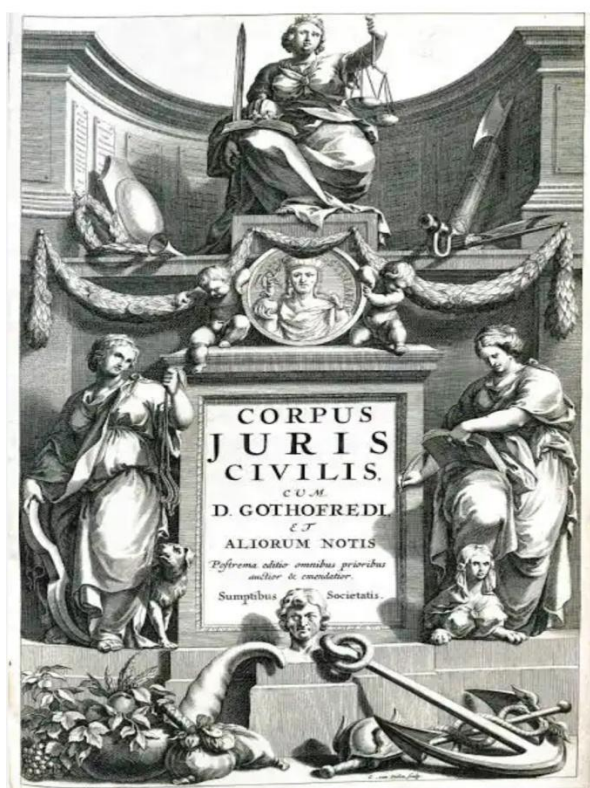
de familie (pater familias) asupra soției, copiilor și nepoților din fii . Tabla VII conținea prevederi cu privire la dreptul de proprietate: fructele care cădeau din copac pe proprietatea vecinului aparțineau proprietarului copacului, reguli cu privire la întreținerea drumurilor etc. Dreptul penal (Tabla VIII) era crud și primitiv, existând pedepse corporale și pedeapsa cu

moartea. Tot în Tabla VIII erau incluse și reguli cu privire la răspunderea civilă delictuală, precum plata de despăgubiri victimei sau răspunderea civilă pentru fapta animalului sau fapta sclavului. Cu privire la pedeapsa cu moartea, Tabla IX prevedea în mod expres faptul că nimeni nu poate fi condamnat la moarte decât în urma unui proces și a unei sentințe. Cu toate acestea, prevederile de drept public nu erau numeroase, cele mai multe prevederi reglementau dreptul civil (e.g. drepturile reale, succesiuni, răspunderea civilă, inclusiv răspunderea civilă a proprietarului unui sclav pentru fapta sclavului, obligații, regulile bunei-vecinătăți).

Legea celor 12 table nu a fost niciodată abrogată, fiind în vigoare vreme de 11 secole, însă a devenit inaplicabilă la sfârșitul Republicii și începutul Imperiului. Ulterior legii, au fost adoptate multe alte legi scrise, însă legislația scrisă a Romei a rămas relativ nedevelopată în comparație cu legislația Greciei Antice. Această lege a constituit și o piatră de hotar în aplanarea conflictului dintre patricieni și plebei, deoarece la aproximativ 100 de ani de la adoptarea legii, patricienii și plebeii au devenit egali din punct de vedere politic.

În perioada Imperiului roman în timpul împăratului Iustinian,, întâlnim binecunoscutul „CORPUS JURIS CIVILIS” , care a introdus în domeniul acesta al Justiției patru mari principii :

- supremația legii
- echitatea
- prezumția de nevinovăție
- contractualismul.

Cu mult mai târziu un an 1804 regăsim în Franța Codul Civil Napoleononic acesta fiind în mare măsură inspirat tot din dreptul Roman.

În mare măsură legile Justiției și codurile civile și chiar penale din majoritatea țărilor occidentale au ca inspirație dreptul Roman.

Chiar dacă au fost aduse de-a lungul timpului multiple îmbunătățiri, noi adăugiri, noi concepte, paradoxal problemele și inechitatea socială sunt tot mai accentuate. Aceasta ne arată faptul că oamenii încă nu și-au înțeles rolul lor în raport cu Divinitatea- Marele Arhitect al Universului și faptul că omul este co-creator și de esență Divină. Dimpotrivă se observă o distanțare tot mai mare între om și Dumnezeu majoritatea oamenilor trăgând concluzia că Dumnezeu e undeva departe, departe în Univers ceva de care trebuie să ne fie frică care pedepsește și care eventual mai și ajută câteodată!!! De-a lungul mileniilor s-a dovedit că sistemul acesta de Justiție reprezentat de balanța cu două talere nu aduce echitate socială.

Ba dimpotrivă decizii lipsite de orice moralitate, etică și chiar bun simț au fost luate împotriva unor oameni cu totul nevinovați. Analizând profund lucrurile pe unele reglementări și reguli sunt total lipsite de etică de moralitate și de simțul Dreptății cu adevărat dăunând oamenilor în special

celor din clasele cele mai de jos ale societății cu efecte asupra sănătății oamenilor a echilibrului ecologic , spiritual etc

Considerând toate acestea și Analizând în mod corect situația de fapt trage în concluzia logică că este în interior a adăuga un alt al treilea taler acestei balanțe a Justiției care reprezintă pe Marele Arhitect al Universului- adevărul și dragostea divină.

Pentru ca omenirea să nu se adâncească și mai mult în acest marasm și prăpastie dată de lipsa de concordanță între legile Divine și dreptatea înfăptuită de oameni, trebuie să introducem cu celeritate acest al treilea taler Balanței Justiției pentru că aceasta să fie în acord și în concordanță cu Voința Marelui Arhitect al Universului!!!

Doar în acest mod special uman poate progresa cu adevărat, ceea ce acum numim progres este mai degrabă o cale înapoi spre sălbăticiune și spre sălbăticiune: societatea actuală oferă omului modern ca idealuri și ca ținte confruntarea în loc de colaborare, consumerismul exagerat în loc de cumpănare și moderație toate acestea nu aduc decât **depresie, suferință, stres , boli cronice** de tot felul, etc.

Un simplu exemplu se poate da aici în domeniul relațiilor comerciale: de ce o marfă, un produs este transportat de la fabricant prin mai multe locații succesiv până ajunge la consumatorul final ?

Acest lucru făcându-se contra oricărei logici geografice doar pentru **a-i poate fi mărit prețul artificial preț pe care consumatorul final îl plătește** și exemple sunt nenumărate în acest fel.

În viața de zi cu zi suntem obișnuiți să ajungem la înțelegeri, acorduri de tot felul. Dar într-un final constatăm că suntem nemulțumiți sau nedreptățiți ducând un trai în care teama și incertitudinea sunt la ordinea zilei!

Asta pentru că dreptatea în adevăratul sens al cuvântului nu este îndeplinită.

Pentru că justiția să fie deplină trebuie ținut cont neapărat de acest al treilea taler care este atributul Divinității, adică înțelepciunea, iubirea.

Remarcăm un lucru: din ce în ce mai mulți oamenii folosesc mai ales în mediile acestea online uneori cu îngâmfare sau pentru a arăta în mod fals Cât de în acord este o anumită persoană cu divinitatea și anume această minunată frază: Nihil Sine Deo.

Cred cu tărie că dacă fiecare dintre noi am aprofunda mai mult sensul acestei ziceri și am aplica asta în fiecare zi, am avea toate pentru o apropiere cât se poate de concretă de Marele Arhitect al Universului . Dacă vom folosi la modul concret și să punem în practică acest concept cu siguranță am contribui la adăugarea și la funcționarea celui de al treilea taler la balanța Justiției.

Am zis.